

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa **V. K.** bytom v K. proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 14. decembra 2010, č.k. 5Sd/23/2010-35, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo 14. decembra 2010, č.k. 5Sd/23/2010-35, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo 14. decembra 2010, č.k. 5Sd/23/2010-35, potvrdil rozhodnutie z 23. apríla 2010 číslo X. ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky so sídlom v Košiciach zo 7. apríla 2010 nie je navrhovateľ invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť bola u neho určená v rozsahu 35 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia SP, ktorí vo svojich posudkoch vyhodnotili zdravotné postihnutia navrhovateľa na základe výsledkov časovo aktuálnych odborných lekárskejších vyšetrení postupom, ktorý je v súlade so zákonom. Podľa týchto lekárskejších posudkov navrhovateľ nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom posudkové orgány zhodnotili všetky ochorenia, ktorými navrhovateľ trpí a svoje závery náležite odôvodnili. Navrhovateľ v konaní nepreukázal, žeby jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a preto mu nárok na invalidný dôchodok nevznikol.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie navrhovateľ namietajúc, že jeho zdravotný stav nebol riadne zistený, žiadal o znovu posúdenie všetkých navrhovateľom predložených dôkazov a o vyhotovenie nových posudkov od iných znalcov. Žiadal tiež o ďalšie vyšetrenia.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Podľa kapitoly XV., oddiel E, položka 3 písm. b) prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení pri degeneratívnych zmenách na chrbtici a medzistavcových platničkách s miernym funkčným postihnutím, s prejavmi nervového a svalového dráždenia (napr. syndróm cervikokraniálny, cervikobrachiálny, lumbálny, lumbosakrálny a syndróm sakroiliakálneho skĺbenia blokády stavcov), slabosť svalového korzetu, obmedzenie pohybu v postihnutom

úseku, je percentuálna miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť stanovená na 20 - 35 %.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Zo spisov vyplýva, že zdravotný stav navrhovateľa posúdila 7. apríla 2010 MUDr. M. S., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Košiciach ako aj MUDr. J., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne – ústredia so sídlom v Košiciach v posudku z 8. júla 2010. Obaja posudkoví lekári po zhodnutí priložených lekárskejších správ zhodne zistili, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľa sú choroby podporného a pohybového aparátu podľa kapitoly XV., odd. E, položka 3, písm. b) prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení a určili mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť u navrhovateľa na hornej hranici v rozsahu 35%. Podľa oboch posudkov ďalšie ochorenie navrhovateľa, a to choroba vysokého krvného tlaku, je bez vážnejších objektívnych orgánových zmien, s uspokojivými hodnotami TK pri liečbe, nie je posudkovo významná a nezdôvodňuje vyššie percento miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Zvýšená osteopenia v dolnom konci pravej pľučky dokumentovaná gammagrafickým vyšetrením nie je výrazná a z hľadiska dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu funkčne nie je posudkovo významná.

Na dožiadanie krajského súdu bol vypracovaný posudok zo 16. novembra 2010, v ktorom posudkový lekár MUDr. J. hodnotiac novšie lekárske správy zotrval na rovnakej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Medzi závermi posudkov posudkových lekárov neboli zistené rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvody pochybovať. Navrhovateľ ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov.

Pokiaľ navrhovateľ žiadal v odvolaní o ďalšie vyšetrenia, najvyšší súd považuje za potrebné poznamenať, že fyzická osoba, ktorá si uplatnila nárok na dávku a nárok na výplatu

dávky je povinná preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na dávku a nárok na jej výplatu spôsobom určeným Sociálnou poisťovňou (§ 184 ods. 5 zákona o sociálnom poistení) a v rámci dokazovania je účastník konania povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení (§ 196 ods. 6 o sociálnom poistení). Z posudkov posudkových lekárov vyplýva, že navrhovateľ bol poučený o možnosti predkladať nové dôkazy a aktuálne lekárske nálezy, a preto je na účastníkovi si také vyšetrenia zabezpečiť.

Námietky uvádzané navrhovateľom v odvolaní o neúplnom zistení jeho zdravotného stavu preto odvolací súd považoval nedôvodné. Dôvod na opätovné prešetrenie zdravotného stavu navrhovateľa na odstránenie prípadných pochybností odvolací súd nezistil.

Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov zadovážených v tomto konaní spochybnili alebo vyvrátili a ani zo zisteného skutkového stavu nevyplýva jeho nesprávnosť.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľa v dôsledku jeho zhoršenia, môže navrhovateľ opätovne požiadať o preskúmanie miery poklesu schopnosti alebo zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť je určená mierou zodpovedajúcou zákonu.

Odvolací súd preto závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný a odporkyni nárok na náhradu trov konania nevznikol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. augusta 2011

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová